

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

שקלים-התרומה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
קיימתיה כהא דא"ר שמואל בשם ר' זעירא	רבי יוסי:										!	◊	י.ג.		
כל שאינה יכולה ליקרב לא היא ולא דמיה לא קדשה אלא הקדש דמים	ר שמואל בשם ר' זעירא:										!	◊	י.ג.		
ואת אמרת יאות - להקריבו אין את יכול דכתיב בבקר ולא עופות, לפדותו אין את יכול שאין לעוף פדיון, לפום כן צריך מימר לא קדשה אלא קדושת דמים											!		י.ג.		
טעמא דהין תנא [ר"ש בן יהודה בשם ר"ש] - ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' מה ת"ל טמאה אלא אפילו טמאה באותו השם	חברייא בשם רבי יוחנן ר' אייבו בר נגרי אמר קומי										◆	■	◊	י.ג.	
וקשיא בדא כתיב והעמיד והעריך											ז		◊	י.ג.	
ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' כל שאינה ראויה ליקרב לא כאן ולא במקום אחר אינה עושה תמורה יצאת נקיבה לעולה אע"פ שאינה ראויה ליקרב כאן ראויה ליקרב במקום אחר	ר' זעירא בשם ר"א לא אמר כן אלא:										◆	■	◊	י.ג.	
הרי הרובע והנרבע שאינן ראויין ליקרב לא כאן ולא במקום אחר והרי הן עושין תמורה	רבי אבון ורבי בון בעון קומי רבי זעירא:										ז			י.ג.	
אף אני לא אמרתי אלא טמאה ממש	אמר לון:										!		◊	י.ג.	
וקשיא בדא כתיב והעמיד והעריך:											ז		◊	י.ג.	
אחת לל' יום משערין את הלשכה													■	י.ג.	
כל המקבל עליו לספק סלתות מארבע עמדו משלש יספק מד' משלש ועמדו מד' יספק מד' שיד הקדש על העליונה													■	י.ג.	
אם התליעה סולת התליעה לו ואם החמיץ יין החמיץ לו אינו מקבל מעותיו עד שיהא המזבח מרצה:													■	י.ג.	
מיד היו מקבלין את מעותיהן והכהנים זריון הן:	תני בשם ר"ש:												■	◊	י.ג.
הדרן עלך התרומה														◊	

שקלים-אלו הן הממונים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אלו הן הממונים שהיו במקדש:												■	מ
יוחנן בן פנחס על החותמות												■	ג.
אחייה על הנסכים												■	ג.
מתיה בן שמואל על הפיסות												■	ג.
פתחיה על הקינן												■	ג.
פתחיה זהו מרדכי ולמה נקרא שמו פתחיה שהיה פותח דברים ודורשן ויודע בשבעים לשון.												■	ג.
בן אחייה על חולי מעים												■	ג.
נחניה חופר שיחין												■	ג.
גביני כרוז												■	ג.
בן גבר על נעילת שערים												■	ג.
בן בבי ממונה על הפקיע												■	ג.
בן ארזא על הצלצל												■	ג.
הוגרס בן לוי על השיר												■	ג.
בית גרמו על מעשה לחם הפנים												■	ג.
בית אבטינס על מעשה הקטורת												■	ג.
ואלעזר על הפרוכת												■	ג.
ופנחס המלביש:												■	ג.
כשירי דור ודור בא למנות עליהן	חד - ר' חזקיה א"ר סימון/רבנן											◆	ג.
מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו	וחזרנה [ר' חזקיה א"ר סימון/רבנן]											◆	ג.
על הראשונים נאמר זכר צדיק לברכה ועל אלו נאמר שם רשעים ירקב מאן דאמר כשירי כל דור ודור בא למנות עליהן הוא אומר זכר צדיק לברכה מאן דאמר מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו על מי נאמר זכר צדיק לברכה על בן קטין וחביריו	תמן תנינן											■	ג.
כתיב לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל זה ר"ע שהתקין מדרש ההלכות והגדות	רבי יונה:											◆	ג.
אלו אנשי כנסת הגדולה תיקנו, אלא מה תיקן זה [ר"ע] כללות ופרטות	יש אומרים:											◆	ג.
כתיב ממשפחת סופרים יושבי יעבץ מה ת"ל סופרים אלא שעשו את התורה ספורות ספורות	רבי אבהו:											◆	ג.
חמשה לא יתרומו תרומה												■	ג.
ה' דברים חייבין בחלה												■	ג.
חמש עשרה נשים פטרות צרותיהן												■	ג.
שלושים ושש כריתות בתורה												■	ג.
שלשה עשר דבר נאמרו בנבלת העוף הטהור												■	ג.
ד' אבות נזיקין												■	ג.
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת												■	ג.
כתיב לעזרא הכהן הסופר מה ת"ל סופר אלא כשם שהיה סופר בדברי תורה כך היה סופר בדברי חכמים	רבי אליעזר:											◆	ג.

ג:י	רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן	הראשונים חרשו וזרעו ניכשו כיסחו עדרו קצרו עמרו דשו זרו בררו טחנו הרקידו לשו קיטפו ואפו ואנו אין לנו מה לאכול							■	◇		
ג:י	רבי אבא בר זמינא בשם רבי זעירא:	אין הוון קדמאין מלאכין אנן בני אנש ואין הוון בני אנש אנן חמרין							■	◇		
ג:י	רבי מנא:	בההיא שעתא אמרין אפילו כחמרתיה דר' פנחס בן יאיר לא אידמינון חמרתיה דר' פ' בן יאיר גבנתה ליסטאי בליליא עבדת טמירא גבון תלתא יומין ולא טעמה כלום בטר תלתא יומין אימלכון מחזרתה אמרון אפקונה מן הכא דלא תימות גבן אפקונה אזלת וקמת לה על תרעא דמרה שריית מנהקת. אמר לון: פתחון להדא עלובתא דאית לה תלת יומין דלא טעמה כלום. פתחין לה ועלת לה אמר לון: יהבו לה כלום תיכול. יהבון קומה שעורין ולא בעית למיכל. אמרין ליה: רבי לא בעית למיכל אמר לון: מתקנין אינון? אמרו ליה: אין. אמר לון: וארימתון דמיין? אמרון ליה: לא כן אלפון רבי הלוקח זרע לבהמה קמח לעורות שמן לאור פטור מן הדמאי אמר לון: מה נעבד לה להדא עלובתא דהיא מחמרה על גרמה סגין. וארימוון דמיין ואכלת:								◇		
ג:י	פתחיה על הקינין.									■	<	
ג:י	בא וראה מה גדול הוא כוחו של אותו האיש פותח דברים ודורשן:									■		
ג:י	יודע בעל לשון:									■	<	
ג:י	סנהדרין שיש בה שנים שיכולין לדבר וכולן ראויין לשמוע הרי זו ראויה לסנהדרין ג' הרי זו בינונית ד' הרי זו חכמה וביבנה היו בה ד' בן עזאי ובן זומא ובן חכנאי ור' א' בן מתיה	תני								■	◇	
ג:י	פעם אחת יבשה א"י ולא ידעו מהיכן להביא עומר והוה תמן חד אילם דהוה יתיב חד ידיה על גגות וחד ידיה על צריפים אייתוניה קמיה דפתחיה	רב חסדא:								○	◇	
ג:י	אמר להו: [פתחיה]	אית אתר דמתקריא גגות צריפין או צריפין גגות								○		
ג:י	אזלין לתמן ואשכחון									○		
ג:י	רבי יוסה בי רבי בון:	פעם אחת נשדף כל העולם כולו ולא היו יודעין מהיכן להביא העומר והוה תמן חד אילם דהוה יהיב ידיה על עיניה וידיה על סוכרא אייתוניה לגבי פתחיה									○	◇
ג:י	אמר לון: [פתחיה]	אית אתר דמיתקריא עין סוכר או סוכר עין									○	
ג:י	ואזלון תמן ואשכחון									○		
ג:י	ג' נשים הביאו קיניהן אחת אומרת לעינתי ואחת אומרת לימתי ואחת אומרת לזיבתי										○	◇
ג:י	זו שאומרת לעינתי סברין מימר שופעת כמעין										○	
ג:י	אמר לון: [פתחיה]	בעיינא סכנת									○	
ג:י	זו שאומרת לימתי סברין מימר שופעת כים										○	
ג:י	אמר לון: [פתחיה]	בימה סכנת									○	
ג:י	זו שאומרת לזיבתי סברין מימר זבה ממש										○	
ג:י	אמר לון: [פתחיה]	זאב בא ליטול את בנה:									○	
ג:י	בן אחיי וכו':										■	<
ג:י	ע"י שהיו הכהנים מהלכין יחיפים על הרצפה והיו אוכלין בשר ושותין מים היו באין לידי חולי המעים והוה ידע האי דין חמר טב למעייא והאי דין חמר סמם למעייא:										■	◇
ג:י	נחוניא חופר שיחין:										■	<
ג:י	שהיה חופר שיחין ומערות והוה ידע האי דין כיף מקורר מיא והאי דין כיף אית ביה שרברובי ועד היכון שרברובותיה מטייה										■	◇